

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-29-32>

УДК 336.6

ПРІОРИТЕТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

PRIORITIES OF THE ENTERPRISE'S FINANCIAL AND ECONOMIC CONDITION MANAGEMENT SYSTEM IMPROVING

Августин Руслан Ростиславович

доктор економічних наук, професор,
Західноукраїнський національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3101-7107>

Демків Ірина Олегівна

кандидат економічних наук, доцент,
Західноукраїнський національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6538-7988>

Avhustyn Ruslan, Demkiv Iryna
Western Ukrainian National University

Стаття присвячена аспектам управління фінансово-економічним станом підприємств. За результатами прогнозування тенденцій зміни показників власного капіталу, суми активів та необоротних активів, поточних зобов'язань та забезпечень, оборотних активів, доходу і рентабельності аналізованого в дослідженні підприємства визначено та обґрунтовано головні напрями вдосконалення і завдання фінансово-економічної стратегії підприємства. Ідентифіковано структуру та охарактеризовано елементи системи управління фінансово-економічним станом підприємства. Сформовано алгоритм з базисними етапами розробки та реалізації стратегії покращення фінансово-економічного стану підприємства. Обґрунтовано напрями та засоби покращення фінансово-економічного стану підприємства, реалізація яких орієнтована на зміцнення позицій фінансово-економічної компоненти конкурентоспроможності підприємств.

Ключові слова: фінансово-економічний стан, менеджмент організацій, розвиток підприємств, стратегічні орієнтири, засоби та заходи.

Статья посвящена аспектам управления финансово-экономическим состоянием предприятий. По результатам прогнозирования тенденций изменения показателей собственного капитала, суммы активов и внеоборотных активов, текущих обязательств и обеспечений, оборотных активов, дохода и рентабельности анализируемого в исследовании предприятия определены и обоснованы главные направления совершенствования и задачи финансово-экономической стратегии предприятия. Идентифицированы структура и охарактеризованы элементы системы управления финансово-экономическим состоянием предприятия. Сформирован алгоритм с базисными этапами разработки и реализации стратегии улучшения финансово-экономического состояния предприятия. Обоснованы направления и средства улучшения финансово-экономического состояния предприятия, реализация которых ориентирована на укрепление позиций финансово-экономической компоненты конкурентоспособности предприятий.

Ключевые слова: финансово-экономическое положение, менеджмент организаций, развитие предприятий, стратегические ориентиры, средства и методы.

The article is devoted to aspects of management of financial and economic condition of enterprises. The purpose of the study was to substantiate the recommendations for improving the tools and tools used in the enterprise to improve its financial and economic condition, in connection with the policy of strategic business planning. It is established that the improvement of the financial and economic condition of the analyzed enterprise is necessary given that it determines the level of provision of the enterprise with the appropriate amount of financial resources necessary for effective economic activity and timely settlement of its obligations; financial and economic condition is considered one of the most important characteristics of production and financial activities. According to the re-

sults of forecasting trends in equity, the amount of assets and non-current assets, current liabilities and collateral, current assets, income and profitability of the analyzed enterprise, the main directions of improvement and tasks of financial and economic strategy of the enterprise are identified and substantiated. The structure and elements of the management system of the financial and economic condition of the enterprise are identified and characterized. An algorithm with the basic stages of development and implementation of a strategy to improve the financial and economic condition of the enterprise is formed. The directions and means of improving the financial and economic condition of the enterprise are substantiated, the implementation of which is focused on strengthening the positions of the financial and economic component of the competitiveness of enterprises. The scientific novelty of the research results lies in the further development of management tools for the financial and economic condition of business entities. The practical significance of the results of the study is that the introduction of strategy tools, as well as improving the financial security system, improving the capital structure of the enterprise, improving the economic efficiency of resources and financial and economic activities in general will significantly improve the financial and economic condition of the enterprise. market value and investment attractiveness.

Keywords: financial and economic condition, management of organizations, enterprise development, strategic guidelines, tools and measures.

Постановка проблеми. У ринкових умовах господарювання головною передумовою та основою стабільного розвитку є належний фінансово-економічний стан суб'єктів господарювання, за якого підприємство, по-перше, економічно ефективно та забезпечує належну віддачу на вкладений у бізнес капітал; по-друге, вільно маневрує фінансовими активами, здатне шляхом ефективного їх використання забезпечити безперебійний процес виробництва та реалізації продукції (надання послуг). Відповідно, фінансово-економічний стан підприємства є однією з найважливіших характеристик його фінансово-господарської діяльності, адже він характеризується забезпеченістю фінансовими й економічними ресурсами, які необхідні для нормального функціонування, доцільністю їх розміщення та ефективністю використання, фінансово-економічними взаємовідносинами з іншими юридичними і фізичними особами, платоспроможністю та фінансовою стійкістю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливості та структурні аспекти формування і використання ресурсного забезпечення в системі удосконалення фінансово-економічного стану підприємств достатньо комплексно досліджені у публікаціях М. Аверіної [1, с. 92–100], О. Вівчар та Н. Гайди [4, с. 51–55]. Засади планування покращення фінансово-економічного становища підприємства під час стратегічного управління розвитком бізнесу аналізуються у працях А. Неживенко [7, с. 607–611], Г. Карпенко [5, с. 115–119], К. Хельфата та М. Петерафа [10, с. 997]. Концептуальні положення та практичні аспекти діагностики і оцінювання фінансово-економічного стану підприємства висвітлені в працях Л. Костирка [6, с. 43–57], В. Рудики та Н. Маковецької [8, с. 343–346], О. Терещенка [9, с. 43–57]. Системі чинники та аспекти інституційно-організаційного та

безпекового підходів при управлінні фінансово-економічним станом в системі стратегічного розвитку бізнесу вивчені у публікаціях Т. Васильціва, Р. Лупака, О. Рудковського та Я. Березівського [2, с. 103–112; 3, с. 49–55]. Проте, сучасні умови та виклики потребують постійного вдосконалення системи менеджменту фінансово-економічного стану підприємства, особливо з прицілом на реалізацію його стратегічних цілей і задач.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування нових підходів до формування системи менеджменту покращенням фінансово-економічного стану підприємства.

Виклад основного матеріалу. Перш ніж визначати стратегічні пріоритети політики вдосконалення фінансово-економічного стану кожного підприємства потрібно спрогнозувати, що відбудеться, якщо керівництвом підприємства не будуть вжиті певні заходи в цьому напрямі, а ситуація розвиватиметься згідно тих тенденцій, які є на нині. З цією метою, на прикладі аналізованого підприємства, здійснено прогнозування низки ключових показників його фінансово-економічного стану, на основі якого розраховано прогнозні значення показників для 2021 та 2022 років. Так, на рис. 1 наведено фактичні значення, а також прогнозні тенденції зміни показників власного капіталу, суми активів та необоротних активів підприємства.

Виявлені лінійні тенденції характеризуються високим рівнем щільності зв'язку, що дає всі необхідні підстави для прогнозування. Очікується погіршення значень аналізованих показників.

На рис. 2 подано фактичні (у 2017–2020 рр.) значення показників поточних зобов'язань та оборотних активів підприємства. Згідно виявлених тенденцій зміни показників як оборотних активів, так і поточних зобов'язань на 2021–2022 рр. хвилеподібні.

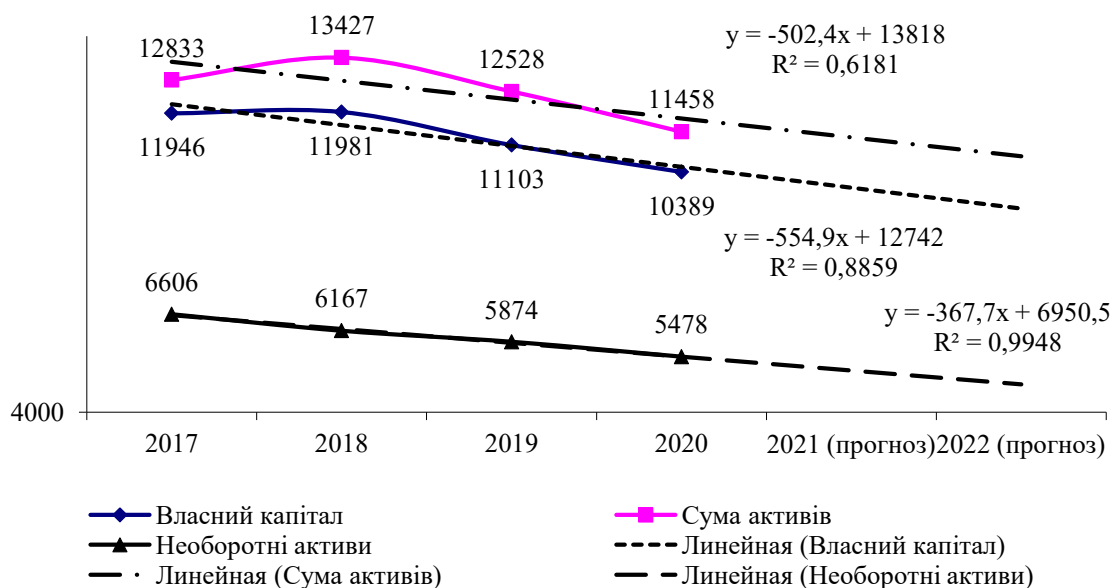

Рис. 1. Значення показників у 2017–2020 рр. та прогнозування тенденцій зміни показників власного капіталу, суми активів та необоротних активів аналізованого підприємства на 2021–2022 рр.

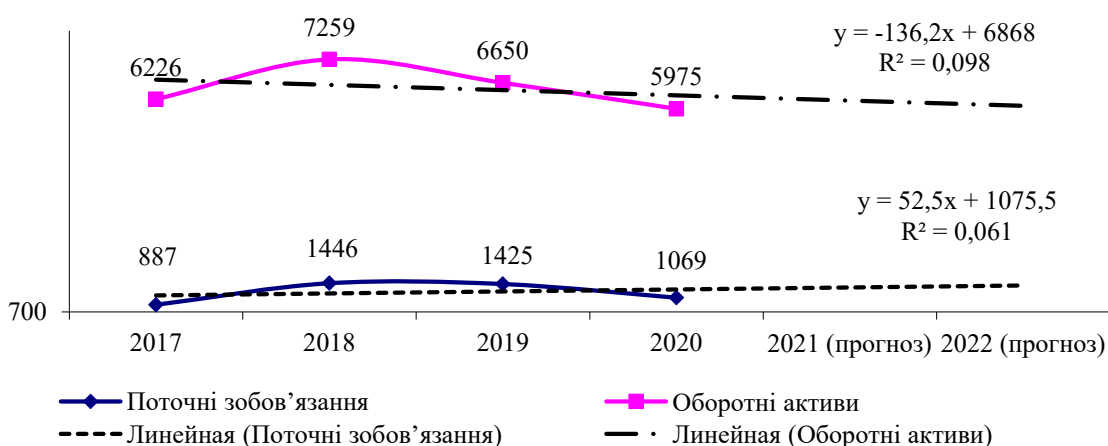

Рис. 2. Значення показників у 2017–2020 рр. та прогнозування тенденцій зміни показників поточних зобов'язань та забезпечень і оборотних активів підприємства на 2021–2022 рр.

На рис. 3 наведено фактичні та прогнозні значення показника доходу підприємства. Оскільки значення цього показника у 2017–2020 рр. зростали, то у на 2021–2022 рр. очікується подальше його нарощування. Ймовірність такого прогнозу становить 84,7 %.

З іншої сторони, негативно, що один із найважливіших показників фінансового стану підприємства – рентабельність – має низхідну динаміку (рис. 4). Отримане рівняння подальшого розвитку зміни цього показника показує, що його значення (за збереження нинішньої ситуації) буде знижуватися і це негативно та буде призводити до погіршення фінансового стану підприємства.

Так, встановлено, що порівняно з базовим 2020 р. у 2021–2022 рр. очікується зростання поточних зобов'язань (на 30,1 %), суми оборотних активів (на 1,3 %) та збільшення обсягів доходу (на 39,9 %). З іншої сторони, намітилася тенденція до зменшення значень таких показників, як власний капітал (на 9,4 %), загальні активи (на 5,7 %), необоротні активи (на 13,4 %). Особливо критичним стане зниження рентабельності – з 1,4 % до 0,45 % (на 67,9 %). Очікується, що ці тенденції призведуть до незначного зниження коефіцієнта фінансової незалежності (на 0,03) та зростання коефіцієнта фінансової залежності (на 0,05); погіршення рівня ліквідності (поточ-

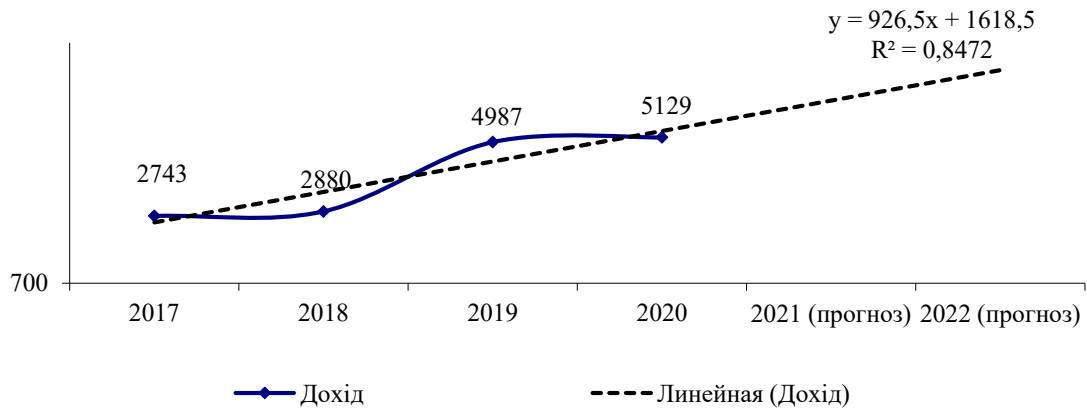

Рис. 3. Значення показників у 2017–2020 рр. та прогнозування тенденцій зміни доходу аналізованого підприємства на 2021–2022 рр.

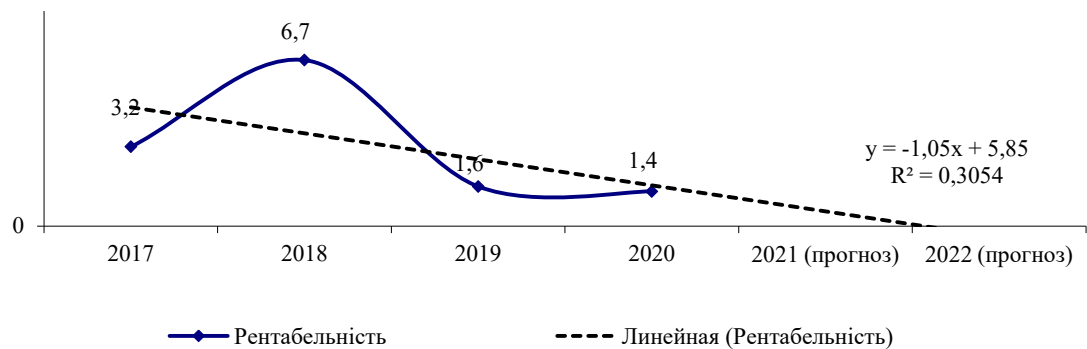

Рис. 4. Значення показників у 2017–2020 рр. та прогнозування тенденцій зміни рентабельності аналізованого підприємства на 2021–2022 рр.

ної ліквідності на 1,2 та загальної ліквідності на 1,1); значного зниження рентабельності (на 0,4 в. п.) та істотного зменшення чистого прибутку (на 40,0 тис. грн).

Отже, можна стверджувати, що в разі відсутності формування і реалізації ефективної політики підприємства, орієнтованої на покращення його фінансового стану, рівень фінансово-економічного стану аналізованого суб'єкта господарювання суттєво погіршиться у найближчій середньо-строківій перспективі.

Фінансова стратегія, враховуючи фінансові можливості підприємства, забезпечує відповідність фінансово-економічних можливостей бізнесу умовам конкуренції на ринках товарів і послуг, так і на ринках капіталу. Стратегічний план формування та зміцнення фінансово-економічного стану підприємства враховує ідентифікацію стратегічних цілей розвитку економічного блоку та покращення фінансової діяльності підприємства, обрання кращого способу реалізації планів та намірів. Цілі цього стратегічного програмного документу мають формуватися у руслі генеральної політики підприємства з виконання місії і

слідування наперед обраній траєкторії розвитку бізнесу, його системній капіталізації.

Фінансова політика підприємства є цілеспрямованим використанням фінансів для досягнення довгострокових і короткострокових завдань. Реалізація фінансової політики поєднує стратегічні і тактичні фінансові рішення, які можна розділити на дві групи: інвестиційні рішення та рішення фінансування.

Найголовніші напрями вдосконалення і завдання фінансової стратегії у аналізованого підприємства наступні: (1) фінансова стратегія розробляється переважно у формі бюджету (фінансово-економічного плану); (2) формування ефективної структури капіталу підприємства, що означає розробку оптимальних співвідношень між основним і оборотним, власним і залученим капіталом, формування оптимальної структури майна; (3) проведення дивідендної політики як важливої складової, важливого напрямку і завдання фінансової стратегії бізнесу.

Аналіз організації фінансів в аналізованого підприємства дозволив виявити певні недоліки у сфері управління його фінансово-еко-

номічним станом. Відмітимо наступні з них: відсутність стратегічних і тактичних цілей виробничо-комерційної діяльності; низька рентабельність власного капіталу, не визначена чітка дивідендна політика; відсутність планування і прогнозування фінансового забезпечення поточних потреб.

Підприємство формує фінансову політику під впливом трьох груп факторів: I група – фактори мікроекономічного характеру – споживчий попит на продукцію, яку реалізує підприємство, рівень цін, конкурентне середовище, ринкова частка та конкурентоспроможність; II група – фактори макроекономічного характеру – податкова політика, оплата праці, регулювання доходів та цін, кредитно-грошова політика, кон'юнктура ринків ресурсів та капіталів; III група – специфічні фінансові фактори – фактори часу, інфляція, ризики.

Покращення фінансово-економічного стану аналізованого підприємства необхідне й з огляду на те, що він визначає рівень забезпеченості підприємства відповідним обсягом фінансових ресурсів, необхідних для здійснення ефективної господарської діяльності та своєчасного здійснення розрахунків за своїми зобов'язаннями. Фінансово-економічний стан вважається одним з найважливіших характеристик виробничо-фінансової діяльності. В умовах ринкової економіки кожне підприємство повинно забезпечувати такий стан своїх фінансових ресурсів, за якого воно стабільно зберігало б здатність виконувати свої фінансові зобов'язання перед партнерами, державою, власниками, найманими працівниками.

Прийняття управлінських рішень базується на результатах фінансово-економічного аналізу. Для забезпечення стійкості фінансово-економічного стану підприємства необхідно не тільки раціонально розмістити наявні фінансові ресурси, але й використати їх ефективно. Перехід до ринкової економіки вимагає від підприємства підвищення ефективності виробництва, конкурентоспроможності продукції і послуг, на основі впровадження досягнень науково-технічного прогресу, ефективних форм господарювання і управління виробництвом. Тому, при вирішенні питань, пов'язаних з нормалізацією фінансово-економічного стану підприємства, необхідно: здійснювати глибокий аналіз фінансово-економічного стану і визначати перспективи його подальшого розвитку; виявити і ліквідувати можливі втрати і збитки; проводити глибоку ревізію діяльності, інвентаризацію статей балансу, детально вивчати склад матеріаль-

них цінностей, особливості готової продукції; обґрунтувати впровадження нових технологій, вибір варіантів розміщення виробничих потужностей, ввести нові інвестиційні проекти; впровадити систему інформаційно-аналітичного забезпечення; визначити конкретні вимоги, поставлені до системи управління підприємством і його фінансами.

Одним зі напрямів покращення фінансово-економічного стану підприємства є ретельне попереднє моделювання ситуації, що буде розвиватися у поточній та середньостроковій перспективах, адже таке події безпосереднім чином позначаються на ключових параметрах і показниках економічної ефективності та фінансового стану суб'єкта господарювання. Саме цим обумовлена критична актуальність прогнозування фінансово-економічного стану підприємства.

Звичайно, найважливішим в діяльності підприємства є збільшення очікуваного результату – прибутку. У змісті фінансово-економічного стану підприємства прибуток вважається основним його показником. Основним чинником його зростання повинно бути вдосконалення технології виробництва, підвищення продуктивності праці й зниження собівартості продукції. Ситуація на підприємстві все ж потребує збільшення доходів. Очевидно, що єдиним шляхом цього є підвищення попиту на продукцію підприємства, збільшення чисельності лояльних споживачів, потреби яких задовольняються, розширення частки на обраному цільовому ринковому сегменті. Тут важливо вести мову й про вдосконалення та розширення номенклатури й асортименту продукції (товарів, робіт, послуг) підприємства.

До основних напрямів покращення фінансово-економічного стану підприємства віднесемо: зниження собівартості продукції, яке дозволить підприємству бути конкурентоспроможним на ринку збуту та можливе за рахунок впровадження нової техніки, технологій, більш раціонального використання матеріальних і трудових ресурсів, зменшення питомої ваги постійних витрат в собівартості продукції; збільшення грошових коштів на розрахунковому рахунку підприємства, що збільшить коефіцієнт абсолютної ліквідності і дозволить підприємству оформляти довго і короткострокові позики в банку для фінансування поточної діяльності.

Пріоритетами підвищення фінансово-економічного стану підприємства можемо вважати: (1) розширення виробництва (при якому слід освоїти нову техніку і технологію; випуск

нових товарів); (2) постійна підтримка і удосконалення якості продукції; (3) дослідження та вдосконалення системи виробництва в цілому, а не окремих його ланок; (4) дотримання платіжної дисципліни при розрахунках як з постачальниками, так і з покупцями продукції; (5) ефективне використання трудових ресурсів; (6) використання світового досвіду використання ресурсного потенціалу.

Слід додати, що багато в чому ефективний розвиток виробництва підприємства залежить від успішно прийнятого оптимального управлінського рішення, яке б забезпечило максимальний результат при фіксованих витратах ресурсів у виробничо-господарській діяльності, що призвели б до наступних наслідків, а саме: поліпшення використання ресурсів виробництва і забезпечення росту ресурсно-виробничого потенціалу, тобто росту виробничих фондів, капіталу.

Дієвим пріоритетом покращення фінансово-економічного стану підприємства є введення інноваційних розробок, що можуть принести бажані фінансові переваги. Адже, серцевиною інноваційної діяльності підприємства є освоєння (комерціалізація) нових видів продукції або методів її виробництва, доставки і реалізації. Визначаючи напрями інноваційної діяльності, керівництву слід визначити на чому зосереджувати увагу: на продуктових чи технологічних процесах.

При здійсненні виробничо-господарської діяльності користуватися досвідом провідних країн світу для більш раціонального та економічного використання наявних ресурсів. Розвивати міжнародне співробітництво з аналогічними підприємствами.

Реалізація запропонованих заходів створить передумови для покращення фінансово-економічного стану підприємства, дасть можливість підвищити ефективність його діяльності та створити дієву базу для підтримки і нарощення конкурентоспроможності бізнесу.

Запропоновані заходи покращення фінансово-економічного стану підприємства матимуть позитивний вплив на техніко-економічні показники діяльності, зокрема очікуються:

зростання виручки від реалізації продукції та послуг; перехід на механізовану працю під час заготовки сировинного матеріалу, що дозволить не лише зберегти кращу якість продукції, а й зменшить використання важкої ручної праці; найм додаткових працівників; зростання продуктивності праці; підвищення рентабельності основного виду діяльності. Загалом за фінансовим станом Підприємства необхідний постійний контроль, адже, вчасно виявлені відхилення дають змогу в потрібний момент покращити ситуацію, здійснити заходи, які підвищать фінансові показники та робитимуть підприємство конкурентоспроможним. Тому реалізація вище запропонованих пріоритетів розвитку фінансового стану досліджуваного нами підприємства дозволить не лише отримувати очікуваний прибуток, а й підносити на економічно новий рівень розвитку.

Висновки. За сучасних умов господарювання стабільний фінансово-економічний стан слугує критеріальною умовою високої інвестиційної привабливості, ділової репутації та й взагалі ефективності суб'єкта господарювання. Для підвищення рівня фінансово-економічного стану підприємства потрібно забезпечити реалізацію таких заходів: отримання банківських кредитів; залучення інвестицій, приватного капіталу та інших внесків; страхування кредитів для захисту від значних збитків за безнадійними боргами. Важливим резервом зміцнення фінансово-економічної стійкості бізнесу є раціональне управління дебіторською і кредиторською заборгованостями. Розроблено та запропоновано комплекс заходів, спрямованих на автоматизацію процесу оцінювання фінансово-економічного стану підприємства. Впровадження інформаційних програмних технологій у фінансово-господарську діяльність дозволить покращити процес аналізу фінансово-економічного стану підприємств. Це забезпечить не лише скорочення витрат часу для проведення такої оцінки, але й отримання достовірної інформації для розробки комплексу управлінських рішень у напрямі підвищення рівня фінансово-економічного стану суб'єктів господарювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Аверіна М.Ю. Аналіз та оцінка фінансового стану підприємства: шляхи покращення. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. № 9. С. 92–100. URL: <https://www.sworld.com.ua/konfer29/420.pdf>
2. Васильців Т.Г., Лупак Р.Л., Рудковський О.В., Березівський Я.П. Інституційно-інноваційні чинники технологічного розвитку національної економіки України в умовах глобальної інформатизації. *Бізнес-Інформ*. 2021. № 1. С. 103–112. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-1-103-112>

3. Васильців Т.Г., Лупак Р.Л., Рудковський О.В., Березівський Я.П. Проблемні аспекти, пріоритети та засоби зміцнення фінансово-економічної безпеки суб'єктів малого підприємництва в Україні. *Підприємництво і торгівля*. 2021. Вип. 28. С. 49–55. DOI: <https://doi.org/10.36477/2522-1256-2021-28-07>
4. Вівчар О.І., Гайда Н.В. Концептуальні засади економічного управління ресурсами на підприємствах: безпекознавчий вимір. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 19. Ч. 1. С. 51–55. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_1_2020ua/14.pdf
5. Карпенко Г.В. Шляхи удосконалення фінансового стану підприємства. *Економіка держави*. 2010. № 1. С. 61–62. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.76>
6. Костирко Л.А. Діагностика фінансової рівноваги господарюючого суб'єкта: оцінка підходів, методи, моделі, вибір рішення. *Часопис економічних реформ*. 2011. № 3. С. 43–57. URL: http://bses.in.ua/journals/2020/27_1_2020/32.pdf
7. Неживенко А.П. Сукупний ресурсний потенціал: проблеми формування та використання. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 7. С. 607–611. URL: <http://global-national.in.ua/archive/7-2017/131.pdf>
8. Рудика В.І., Маковецька Н.А. Теоретичні аспекти стратегії розвитку фінансів підприємства. *Економіка і суспільство*. 2019. Вип. 10. С. 343–346. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/10_ukr/60.pdf
9. Терещенко О.О. Дискримінантна модель інтегральної оцінки фінансового стану підприємства. *Економіка України*. 2003. № 8. С. 38–44. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/54235/5/Hrytsenko_Dyskryminantna_model.pdf;jsessionid=29D27E8A282B361CC954D4F4EF621CDA
10. Helfat C., Peteraf M. The dynamic resource-based view: capability life cycles. *Strategic Management Journal*. 2003. № 24. P. 997. DOI: <https://doi.org/10.1002/smj.332>

REFERENCES:

1. Averina, M.Yu. (2012) Analiz ta otsinka finansovogo stanu pidpryemstva: shliahy pokrashchennia [Analysis and assessment of the financial condition of an enterprise: ways to improve]. *Actual problems of economy*, 9, 92–100. Retrieved from: <https://www.sworld.com.ua/konfer29/420.pdf> (in Ukrainian)
2. Vasylytsiv, T.G., Lupak, R.L., Rudkovskiy, O.V., & Berezivskiy, Ya.P. (2021) Instytuciyno-innovaciyni chynnyky tehnologichnogo rozvytku nacionaknoyi ekonomiky Ukrainy v umovah globalnoyi informatyzaciyi [Institutional and innovative factors of technological development of the national economy of Ukraine in the conditions of global informatization]. *Business-Inform*, 1, 103–112. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-1-103-112> (in Ukrainian)
3. Vasylytsiv, T.G., Lupak, R.L., Rudkovskiy, O.V., & Berezivskiy, Ya.P. (2021) Problemni aspekty, priorytety ta zasoby zmichnennia finansovo-ekonomichnoyi bezpeky subyektiv malogo pidpryemnytstva v Ukraini [Problematic aspects, priorities and means of strengthening the financial and economic security of small businesses in Ukraine]. *Entrepreneurship and trade*, 28, 49–55. DOI: <https://doi.org/10.36477/2522-1256-2021-28-07> (in Ukrainian)
4. Vivchar, O.I., & Gaida, N.V. (2018) Konceptualni zasady ekonomichnogo upravlinnia resursamy na pidpryemstvah: bezpekoznavchyi vymir [Conceptual bases of economic management of resources at enterprises: the security dimension]. *Scientific Bulletin of Uzhgorod National University*, 19(1), 51–55. Retrieved from: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_1_2020ua/14.pdf (in Ukrainian)
5. Karpenko, G.V. (2010) Shliahy udoskonalinnia finansovogo stanu pidpryemstva [Ways of improving the financial condition of the company]. *Economy and State*, 1, 61–62. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.76> (in Ukrainian)
6. Kostyrko, L.A. (2011) Diagnostyka finansovoi rivnovagy gospodaryuyuchogo subyekta: otsinka pidhodiv, metody, modeli, vybir rishennia [Diagnosis of financial equilibrium of an entity: assessment of approaches, methods, models, choice of solution]. *Journal of Economic Reforms*, 3, 43–57. Retrieved from: http://bses.in.ua/journals/2020/27_1_2020/32.pdf (in Ukrainian)
7. Nezhyvenko, A.P. (2015) Sukupnyi resursnyi potentsial: problem formuvannia ta vukorustannia [Aggregate resource potential: problems of formation and use]. *Global and national problems of economy*, 7, 607–611. Retrieved from: <http://global-national.in.ua/archive/7-2017/131.pdf> (in Ukrainian)
8. Rudyka, V.I., & Makovetska, N.A. (2019) Teoretychni aspekty strategiyi rozvytku finansiv pidpryemstva [Theoretical aspects of the strategy of enterprise finance development]. *Economy and society*, 10, 343–346. Retrieved from: https://economyandsociety.in.ua/journals/10_ukr/60.pdf (in Ukrainian)
9. Tereschenko, O.O. (2003) Dyskryminantna model integralnoyi otsinky finansovogo stanu pidpryemstva [Discriminant model of integral estimation of the financial state of the enterprise]. *Economy of Ukraine*, 8, 38–44. Retrieved from: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/54235/5/Hrytsenko_Dyskryminantna_model.pdf;jsessionid=29D27E8A282B361CC954D4F4EF621CDA (in Ukrainian)
10. Helfat, C., & Peteraf, M. (2003) The dynamic resource-based view: capability life cycles. *Strategic Management Journal*, 24, 997. DOI: <https://doi.org/10.1002/smj.332>